Digitaliseret af | Digitised by

DET KGL. BIBLIOTEK
Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):	Barnekow, Christian.
Titel | Title:	Aandelige Sange.
Bindbetegnelse | Volume Statement:	1. samling
Udgivet år og sted | Publication time and place:	København : Th. Michaelsen & Tillges Forlag, C. C. Lose, 1863-74
Fysiske størrelse | Physical extent:	3 Hefter.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

PUBLIC DOMAIN

AANDELIGE SANGE,

COMPONEREDE

AF

CHRISTIAN BARNEKOW.

KJØBENHAVN.

TH. MICHAELSEN & TILLGES FORLAG.

(C. G. IVERSENS BOGHANDEL.)

THIELES BOGTRYKKERI.

1863.

INDHOLD.

Dagen viger og gaaer bort . . . . . Nr. 4.
Den bittre Død Dig trængte . . . . . - 23.
Du, som gaaer ud fra den levende Gud . . . . . - 3.
Forunderligt at sige . . . . . - 16.
Frelseren er mig en Hyrde god . . . . . - 7.
Fryd Dig i Guds Behag . . . . . - 19.
Gaa nu hen og grav min Grav . . . . . - 9.
Glæderig og underfuld . . . . . - 14.
Herre, see, jeg vaage vil . . . . . - 8.
Hvem skal jeg klage mit sorrigfuld Mod . . . . . - 5.
Hvor til Altret under Krands . . . . . - 13.
I Dødens Baand vor Frelser laae . . . . . - 20.
Jeg veed en Urt, saa deilig og bold . . . . . - 24.
Kom igjen nu, Jesu søde . . . . . Nr. 22.
Kom, o Hellig-Aand, kom brat . . . . . - 2.
Lovsynger Herren, min Mund og mit Indre . . . . . - 18.
Med Fred og Fryd jeg farer hen . . . . . - 11.
Mens i Krybben spæd Du laae . . . . . - 12.
Mit Hjerte gjøres mig bange . . . . . - 6.
Morgenstund har Guld i Mund . . . . . - 1.
Naar mit Øie . . . . . - 15.
Natten er omme . . . . . - 21.
Nu lukker sig mit Øie . . . . . - 25.
Tolderen, som det tabte Faar . . . . . - 17.
Tør end Nogen ihukomme . . . . . - 10.

Af de Sange, under hvilke Mærket * er vedføiet efter Forfatterens Navn, ere ikke alle Vers meddelte. I denne Henseende henvises til det sidste Blad, hvor det findes anført, af hvilke Samlinger Texterne til samtlige Sange ere tagne.

Nr. 1.

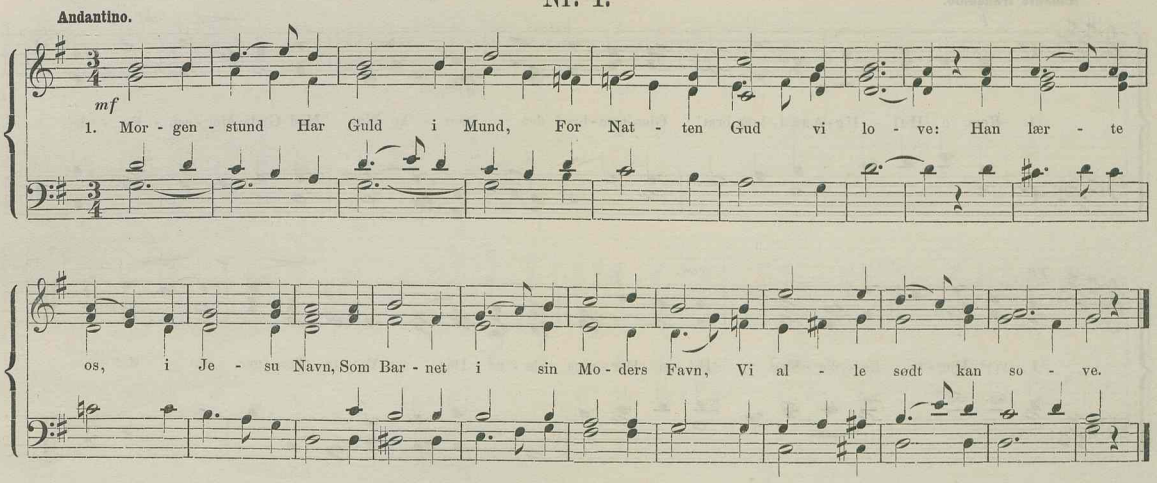

2.

Morgenstund
Har Guld i Mund,
Vi til vort Arbeid ile;
Som Fuglen glad i Skov og Vang
Udflyver med sin Morgensang,
Gjenfødt ved Nattehvile.

3.

Morgenstund
Har Guld i Mund,
Og Guld betyder Glæde;
Og glædelig er hver en Dag,
Som leves til Guds Velbehag,
Om end vi maatte græde.

4.

Gaae da frit
Enhver til Sit,
Og stole paa Guds Naade!
Da faae vi Lyst og Lykke til
At gjøre Gavn, som Gud det vil,
Paa allerbedste Maade.

5.

Sol opstaaer,
Og Sol nedgaaer,
Naar den har gjort sin Gjerning:
Gud give os at skinne saa,
Som Himmellys, skjøndt af de smaa!
Da randt for os Guldterning.

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 2.

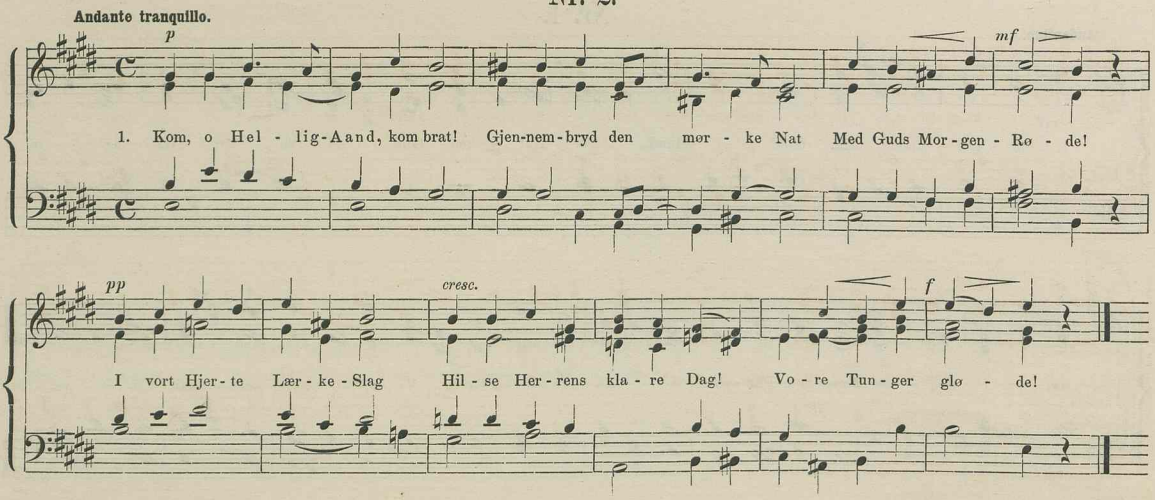

2.

Sjæle-Sørger allerbedst!
Hjerte-Kamrets ædle Gjæst!
Vær hos os tilstæde
Med Guds Fred i Storm og Strid,
Evig Trøst i Trængsels Tid!
Sluk vor Sorg med Glæde!

3.

Saligheden. Tvivl til Trods,
Gjør indlysende for os,
Som ved Aand os trøste,
Føle dybt, at uden Dig
Tomt er Alt paa Jorderig,
Avner kun at høste!

4.

Styrk og bøi os med din Arm!
Gjør vor kolde Kundskab varm!
Dæmp og Luer vilde!
Rens os med dit Hjerte-Suk!
Lædsk os med din Morgen-Dug:
Vemods-Taarer milde!

5.

Lad for os, som paa Dig troe,
Livets Blomster overgroe
Gravens mørke Tilje;
Og ved Kirke-Gaardens Port
Vift fra os hver Skygge sort
Med din hvide Lilje!

Efter den latinske Pintsesang „Veni, Sancte Spiritus“ af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 3.

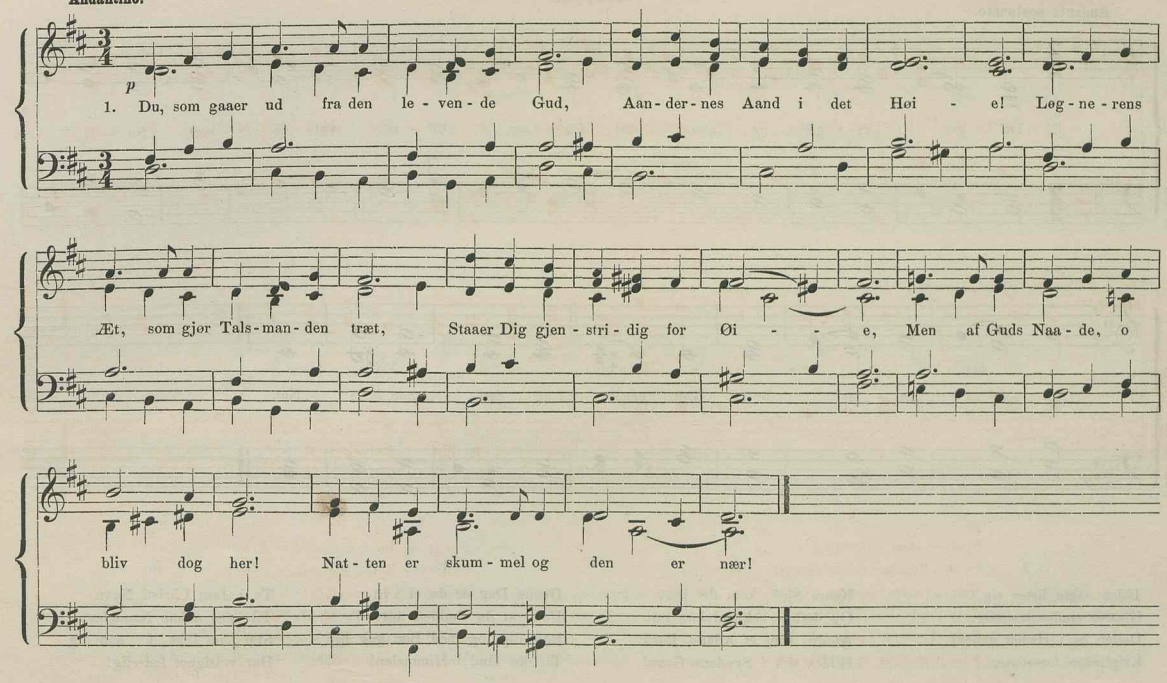

2.

Tunger af Ild, og dog Prædiken mild,
Giv dem, Du salver og sender!
Saligheds Ord, i Apostlernes Spor,
Vandre til Jorderigs Ender,
Saa ingen Menneske-Fod har rørt
Pletten, hvor ikke dets Røst blev hørt!

3.

Glæde og Lys med dem komme tilbyes,
Blomstre lad Muld, hvor de træde!
Styrke og Mod bringe Svaghed paa Fod!
Trøst finde Alle, som græde!
Ved Evangeliets milde Røst
Miskundhed vaagne i hvert et Bryst!

4.

Saligheds Fryd, for Gjenløserens Dyd,
Times lad Mennesker alle!
Faderens Raad og den Hellig-Aands Daad
Sammen i Frelseren falde!
Saa af det Hele, som Gud har skabt,
Gaaer kun Fortabelsens Æt fortabt!

Efter det Engelske af N. F. S. Grundtvig. *

Nr. 4.

Andante sostenuto.

mf

1. Da - gen vi - ger og gaaer bort, Luf - ten bli - ver sval og sort, So - len alt er da - let brat, Det gaaer ad den mør - ke Nat.

2.

Tiden sagte lister sig,
Glasset rinder hastelig,
Døden os i Hælen gaaer,
Evigheden forestaaer.

3.

Kjære Sjæl, kom det ihu,
Og derhos bekjend kun nu,
At du, som et Adams Barn,
Hildes tidt i Syndens Garn!

4.

Denne Dag er du ei kvit,
Uden at du snubled tidt;
Reis dig, og med Bøn gak hen
Til din Gud i Himmelen!

5.

Ty i Jesu Christi Navn
Til hans aabne Naadefavn;
Slip ham ikke, før han dig
Har velsignet faderlig!

6.

Nu en Dag jeg ældre blev;
Det er som et Mindebrev,
At jeg med min Vandringsstav
Nærmer mig den mørke Grav.

7.

Fire Fjæle er den Pragt,
Hvori da jeg bliver lagt,
Med et Lagen og lidt meer,
Eier ikke saa en Fjer.

8.

Alle verdslig Ting forgaaer,
Jeg til Herlighed opstaaer,
Naar Gud ved Basunens Lyd
Kalder mig til evig Fryd.

Dorthe Engelbrets Datter († 1716). — Pontoppidans Psalmebog.

Nr. 5.

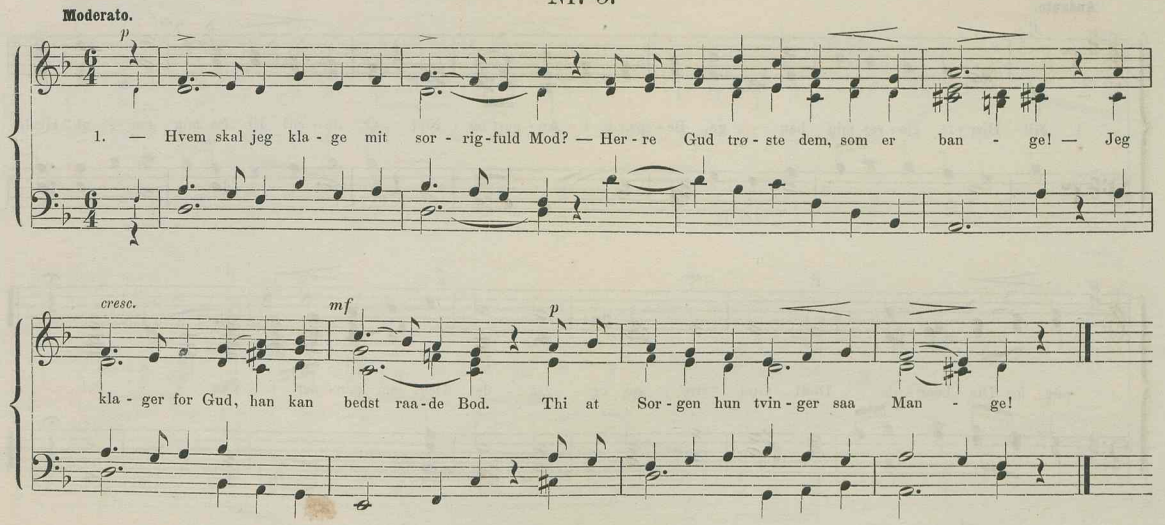

2.

Salig' er de, siger Jesus Christ,
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
Som sørge; thi de skal husvales vist.
Thi at Sorgen hun tvinger saa Mange!

3.

Stor Svaghed haver tilslaget mig.
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
Min eneste Tilflugt er, Herre, til Dig!
Thi at Sorgen hun tvinger saa Mange!

4.

Du haver jo selv det befalet saa:
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
At vi Dig i Nøden skal kalde paa.
Thi at Sorgen hun tvinger saa Mange!

5.

Du siger: Kom hid, kommer hid til mig,
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
Som ere besværed' elendelig!
Thi at Sorgen hun tvinger saa Mange!

6.

Jeg vil Eder lædske og kvæge vel;
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
Jeg er Eders Hjælp til Liv og Sjæl.
Thi at Sorgen hun tvinger saa Mange!

7.

O Herre! Jeg beder: Forlad ikke mig!
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
I Liv og i Død jeg stoler paa Dig!
Thi at Sorgen hun tvinger saa Mange!

Nr. 6.

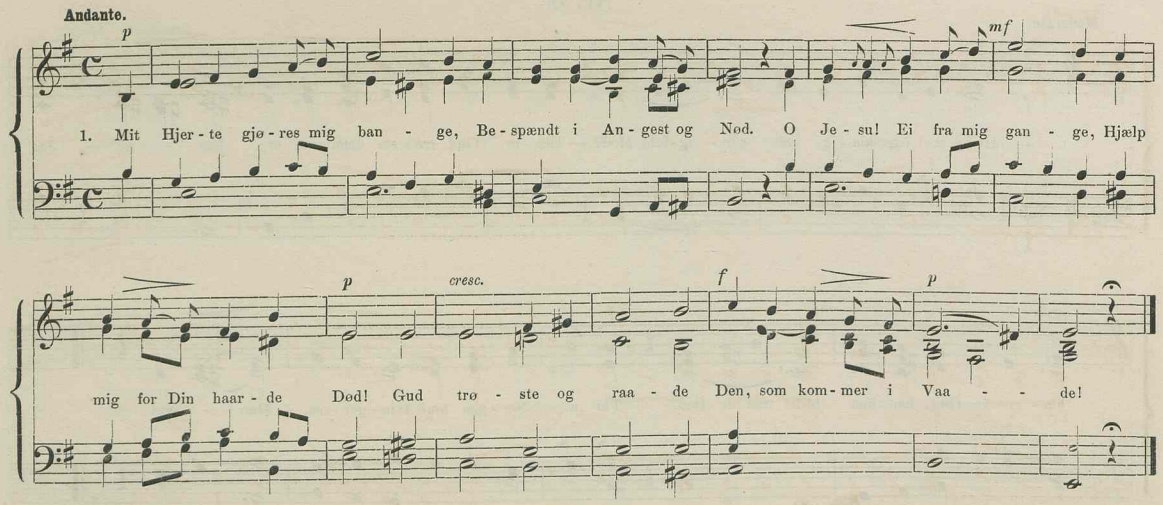

2.

O Jammer, Vee og Smerte!
Min Sjæl er saare beklemt;
Gud trøste mit bange Hjerte!
Du haver mig ei forglemt.
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

3.

Nu flyer jeg til Din Naade,
O Jesu Christe mild;
Hjælp mig udaf min Vaade
Og al min Banghed stil!
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

4.

Riv mig dog fra min Fjende
Og hjælp i denne Nød,
Nu vil mig Satan binde
Med Gru for Synd og Død!
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

5.

Som Hjorten tørstig raaber
Og skriger efter Vand,
Saa længselsfuld jeg haaber
Til Dig, min Frelsermand.
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

6.

Did længes jeg at komme,
Du levende Guds Søn,
Hvor alle Dine Fromme
Kan see Dit Ansigt skjøn'.
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

7.

Naar jeg skal heden fare
Fra denne Græde-Dal,
Min Sjæl vil Du bevare
Udi Din Himmel-Sal!
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

Moltkens aandelige Haandbog (1639). — P. A. Holm. *

Nr. 7.

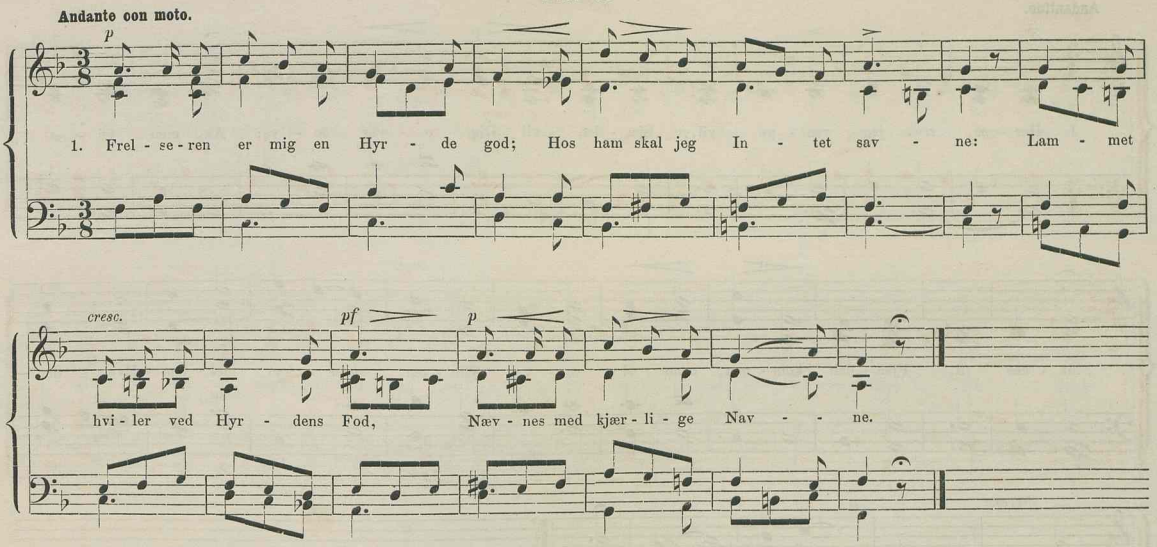

2.

Saaret jeg flyede fra Ulves Tand;
Mit Blod til hans Fod er rundet.
Selv han bar mig til Kildens Rand;
Der har jeg Lægedom fundet.

3.

Hovedet hviler jeg i hans Skjød;
Jeg lædskes af Livets Vande.
Palmen kjøler mig Dagens Glød,
Svaler min brændende Pande.

4.

Skal jeg end vandre til Ormes Land
Og gaae gjennem Dødens Skygger,
Hos mig vandrer i Skyggen han,
Lyser hvor Rædselen bygger.

5.

Ud fra Forraadnelsens Hjem jeg gaaer;
Forbarmelsens Haand mig qvæger:
Hos mig Kjærligheds Fyrste staaer,
Rækker mig Saligheds Bæger.

Efter Davids 23de Psalme af B. S. Ingemann.

Nr. 8.

Andantino.

p

1. Her - re, see, jeg vaa - ge vil, Sjæ - len vil Dig e - vig lo - ve; Ak, men Øi - et

luk - kes til, Fjen - den kom - mer, mens vi so - ve; Klin - ten saaer han mel - lem Hve - den —

cresc.

decresc. *p*

Den op - groer til E - vig - he - - den.

2.

Høstens Dage forestaae;
Høste skal jeg, som jeg saaede:
Syndens Frugt jeg høste maa,
Er der ei hos Herren Naade.
Klinten voxer mellem Hveden,
Qvæler den for Evigheden.

3.

Du, som Solen skinne lod
Over Onde, over Gode!
Herre, mon jeg Dig forstod?
Tør jeg haabe, som jeg troede?
Hvad Du i mit Hjerte saaede,
Voxer evig ved Din Naade.

4.

Hvad der saaedes i min Sjæl,
Mens jeg ved Din Gjerning blunded,
Herre, det i Spiren qvæl,
Før dets Rod har Magten vundet!
O, naar Høstens Dag er kommen,
Naade, Herre, være Dommen!

B. S. Ingemann.

Nr. 9.

Andante.

p

1. Gaa nu hen og grav min Grav! Jeg er træt, nu vil jeg slum - re, Læg - ge ned min Van-drings-stav,

Hvor de sid - ste Skyg - ger skum - re, Læg - ge mig til Hvi - le ned, Fa - re bort her - fra i Fred.

2.

Ak, i Verden er der koldt,
Alt dens Lys er kun en Skygge,
Og hvor dristigt, høit og stolt
End vi vore Planer bygge,
Som en Røg de dog forgaae,
Himlen kan de aldrig naae.

3.

Far da vel, o Jord, jeg vil
Reise bort fra Savn og Trængsel,
Bort fra Glædens Gjøglespil,
Bort fra Sorgens mørke Fængsel,
Bort fra Skygger og Bedrag
Gaaer jeg til den klare Dag.

4.

Far da vel, det er fuldbragt,
Dagens Sol og Nattens Stjerne!
Snart jeg seer en større Pragt,
Thi jeg reiser til det Fjerne,
Did, hvor Himlens Stjernekrands
Straaler i en evig Glands.

5.

Til min Fader hjem jeg gaaer,
Der er Hvilen sød og rolig,
Og jeg veed det vist, der staaer
Ogsaa mig beredt en Bolig;
Hør mit Suk og gjem min Aand,
Herre Jesu, i din Haand!

Efter det Tydske. — Fr. Hammerich.

Nr. 10.

Moderato.

mf

1. Tør end No - gen i - hu - kom - me Hjer-tets sø - de Mor - gen-drom, Min - des, trods al Ver-dens

cresc. *f*

Dom - me, Zi - on med en Taa - re - strøm? Mæg-ter No - gen end at stem - - me

mf *cresc.* *f*

Har - pen dybt til Or - gel - klang? Vo-ver No - gen end at nem - me, End at kvæ-de Zi - ons Sang?

2.

Ja, saalænge Hjertet banker
Kjærlig i en Christens Barm,
Rinder mellem Himmeltanker
Over Zion Taaren varm,
Og saalænge for Guds Throne
Høres Seraph-Harpens Klang,
Skal i Christi Kirke tone
Over Taarer Zions Sang.

3.

Samler Eder tæt om Bjerget,
Alle Zions Døttre smaa!
Har end Fjenden Sletten hærget,
Herrens Bjerg de lod dog staae.
Blev end Steen paa Steen ei levnet,
Hjørnestenen laae dog fast,
Er urokket og urevnet,
Mod den alle Vaaben brast!

4.

Taaresky! ei saa Du hænge
Over Bjerget sortegraa!
Skil Dig ad! lad Straalen trænge
Ud dog under dunkle Braa,
Saa vi skue den Skyklædte,
Med sin faure Regnbu-Krands!
I et Øie bedre stædte
Herren aldrig Soleglands.

5.

Da skal løses brat vor Tunge,
Som forstummed under Graad,
Sødt om Ædelstenen sjunge,
Som det var Guds skjulte Raad
Til en Grundvold fast at lægge
For det skjønne Zions-Slot,
Som har Himlen til sit Dække,
Kongers Konge til sin Drot.

6.

Ja, paa ham vi kaste Sorgen,
Som og Synden for os bar,
Høit om Syllen og om Borgen
Synge vi med Stemme klar,
Og i Herrens Vingers Skygge,
I en gylden Aftenstund,
Under Sang vi atter bygge
Paa den gamle Klippegrund.

N. F. S. Grundtvig. *

Nr. 11.

Andante.

mf

1. Med Fred og Fryd jeg fa - rer hen, Naar Gud be - fa - ler, Saa bli - de - lig, med Gud til Ven! Min Sol ned - da - ler; Sødt og sa - lig so - ve hen Jeg skal, som Han mig lo - - ved!

2.

Ja, Herre, mine Øine saae,
Du os har givet,
Selv naar vi skal i Døden gaae,
Udvei til Livet:
Christus Din, vor Frelsermand,
Han er vort Liv i Døden.

3.

Ham til os Alle Du har sendt,
Vor Sjæl til Baade,
Gjør hele Verden og bekjendt
I Ham Din Naade;
Vældig Ordet dyrebart
Nu allevegne runger!

4.

Midt i det blinde Hedenskab
Du lod oprinde
Et saligt Lys, en Sol i Grav,
Hvor Mulm var inde;
Israel! dit Haab, din Glands,
Han er vort Lys, vor Glæde!

Efter Luther af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 12.

Andantino tranquillo.

p

1. Mens i Kryb - ben spæd Du laae, Dig fra Mar - ken ø - de Brag - te snild Guds

Him - mel blaa Dog en Før - ste - Grø - de, Vin - ked, med et Mor - gen - Skjær,

pf *p*

Dem, der tjen - te Him - lens Hær, Je - sus! til Din Vug - - ge!

2.

Østens Vise paa den Færd
Fandt ei Spir og Krone,
Konge-Moder havde der
Gulvet kun til Throne,
Verdens Skaber laae i Svøb,
Dog igjennem Jordens Støv
Glimted Himmel-Glandsen!

3.

Til den sorte Armod kun
Syntes skabt den Hule,
Dog sig Rigdom uden Bund
Vilde i den skjule!
Her laae Han i Støvets Dragt,
Som gav Himlen al dens Pragt,
Engle Røst og Vinger!

4.

Viismænd gik i Stjerne-Spor,
Solen at oplede,
Engle-Skaren fløi til Jord,
Barnet at tilbede!
Ære være Ham i Svøb,
Som, for vores Skyld, i Støv
Svøbte Guddoms-Glandsen!

5.

Lyd, Halleluja, for Ham,
For Guds Søn, den Spæde!
Skjule vilde Han vor Skam,
Skjænke Straale-Klæde!
Vi, som knæle i Hans Navn,
Føres til Gud-Faders Favn
I Hans Svøb med Ære!

Efter græske Julevers af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 13.

Sostenuto.

mf

1. Hvor til Al - tret un - der Krands Det Guds Lam mon fa - re, For - an gaaer, med

Sky om Glands, Him - lens Eng - le - Ska - re, Che - ru - bim med Øi - ne

bli - de, Se - ra - phim med Vin - ger hvi - de, Dæm - pet, dybt Hal - le - - lu - - ja!

2.

Øine lukke ved det Syn
Sol og Seraphimer,
Tør ei see paa Vredens Lyn,
I de mørke Timer;
Gjøre saa og frelste Sjæle,
Øine lukke, troe og knæle,
Sukke dybt Halleluja!

Efter det Græske af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 14.

Andante con moto.

p

1. Glæ - de - rig og un - der - fuld, Rig paa Raad, paa Taal og Trøst, Klip - pe - fast og

cresc. *fz* *p* *p*

tro som Guld, Sød i Vaar og sød i Høst, Dy - be - re, end No - gen veed, Er den

æg - - te Kjær - - lig - hed!

2.

Evas Datter, Adams Søn
Voxe op i Øst og Vest,
Drømme ei derom i Løn,
De hinanden huge bedst,
Mærke, naar de mødes, dog,
Klart er Kjærlighedens Sprog!

3.

Følge hver kun Herrens Haand,
Hvor den leder, til og fra!
Som Fuldkommenhedens Baand
Kjærlighed vi finde da,
Med Guld-Kjæde Himlens Gud
Binder Brudgom til sin Brud!

4.

Med den samme binder Han
Begge til sin Fader-Favn,
Signer deres Ægtestand
I Vorherres Jesu Navn,
Kroner saa med Fryd og Fred
Deres Ægte-Kjærlighed!

Efter det Tydske af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 15.

Andante sostenuto.

p *cresc.*

1. Naar mit Øi - e, Træt af Møi - e, Vaadt og mørkt af Taa - re - Regn, Seer med

pf *pp*

Læng - sel Af sit Fæng - sel Op mod bli - de Sa - lems Egn; O, hvor svin - der da min

cresc. *decresc.*

Vee, Ba - re ved der - op at see!

2.

Jeg fornemmer
Folke-Stemmer,
Alle Slags, blandt Engles Lyd,
Dem de driver
Op med Iver
I Guds Lovsangs fulde Fryd,
O! hvor siger da min Sjæl
Verden glædelig: Farvel!

3.

Ja jeg skuer
Dine Druer,
Paradiis! den Livets Frugt.
Dine søde
Roser møde
Mig nu alt med deres Lugt;
Giver Tidens Aande-Drag
Evighedens Luft og Smag.

4.

Lammets klare
Brudeskare
Seer jeg midt i Paradiis,
Hvor de svømme,
Som i Strømme
Af Guds søde Lov og Priis.
Snevre Vei og korte Tid,
O, hvad er din Ende blid!

5.

Hjertemilde
Jesu lille,
Som os Himlen vandt saa huld,
See, hvor Dines
Længsel pines
Under Tidens Aftenkuld!
Naar, o søde Brudgom, da
Vil Du hente mig herfra?

H. A. Brorson.

Nr. 16.

Andantino.

p — *meno p*

1. For - un - der-ligt at si - ge, Og sært at tæn - ke paa, At Kon - gen til Guds Ri - ge I

mf — *p* — *cresc.*

Stal - den fø - des maa, At Him - lens Lys og Æ - re, Det le - ven - de Guds Ord Skal huus - vild blandt os

mf — *p*

væ - re, Som Ar-mods Søn paa Jord!

2.

Du havde at befale,
Hvad end Du peged paa,
Hvi skulde Konge-Sale
Ei for Dig prydet staae?
Hvi lod Du ei opdukke
Af Jordens rige Skjød
En gylden Barne-Vugge,
Med Roser overstrø'd?

3.

Selv Spurven har sin Rede,
Kan bygge der og boe;
En Svale ei tør lede
Om Nattely og Ro;
De vilde Dyr i Hule
Har hver sin egen Vraa;
Skal sig min Frelser skjule
I fremmed Stald paa Straa?

4.

Nei, kom! jeg vil oplukke
Mit Hjerte, Sjæl og Sind,
Ja, bede, synge, sukke:
Kom, Jesus, kom herind!
Det er ei fremmed Bolig,
Du den har dyrekjøbt!
Her skal Du hvile rolig,
I Kjærligheden svøbt!

Efter H. A. Brorson af N. F. S. Grundtvig. *

Nr. 17.

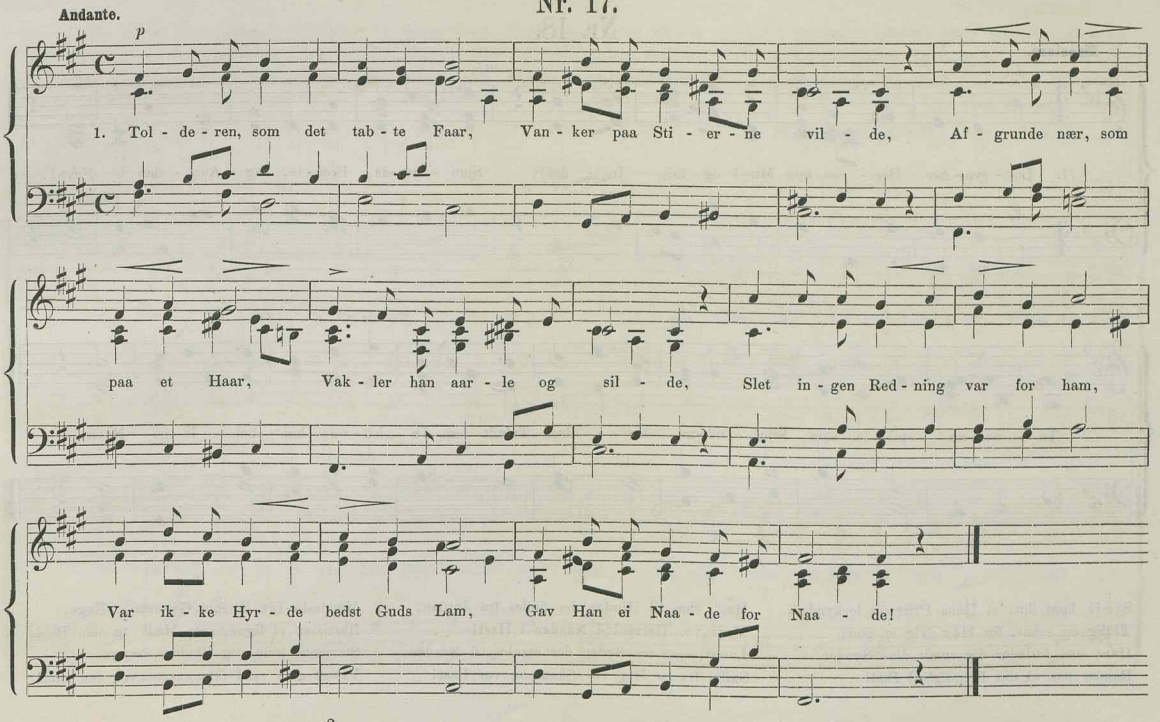

2.

Men som en Hyrde god og from
Alt for sin Hjord overstrider,
Leder om Faaret, som forkom,
Til Han det finder omsider,
Bærer det paa sin Skulder hjem,
Viser det glad for Venner frem,
Saa er os naadig Vorherre!

3.

Midt i Guds Himmel, er Hans Ord,
Over en Omvendt alene
Englenes Fryd er nok saa stor,
Som over alle de Rene;
Kommet er Naaden for en Dag
Nu som en Moders Hjertelag,
Ømmest ved Barnets Dødsleie!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 18.

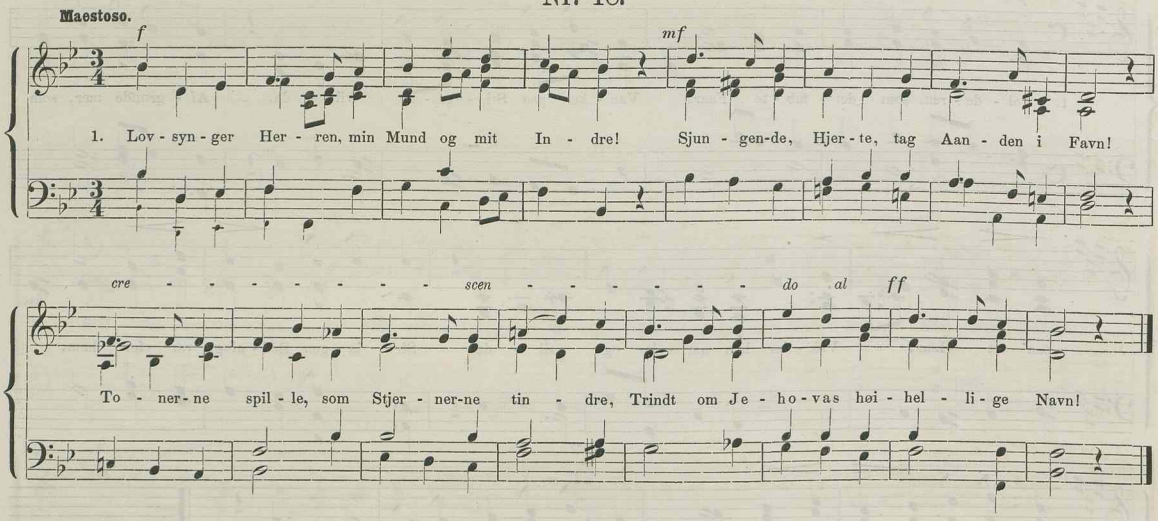

2.

Sjæl! kom ihu, at Hans Priis du forkynder,
Tidlig og seent, for Han evig er god,
Han, som forlader dig rundt dine Synder,
Raader paa al din Elendighed Bod!

3.

Løskjøbt har Han dig blandt Helvedes Fanger,
Krandser dig yndig, som Kongen sin Ven,
Skjænker dig Alt hvad dit Hjerte forlanger,
Sol-Ørnen lig, bliver ung du igjen!

4.

Høit, som til Himlen der findes fra Jorden,
Voxe vor Herre lod Naaden i Hast!
Langt, som fra Syden der maales til Norden,
Skilte fra os Han vor Skam og vor Last!

5.

Faderen tager vel Barnet til Naade,
Saa tager trælbaarne Syndere Du!
Gud! for Du kjender vor Skabelses Gaade,
Støvtraade-Værket Du kommer ihu!

6.

Menneske-Liv er som Græssets i Enge,
Blomsten vi ligne, som Mælk og som Blod,
Stormene hvine og Bladene hænge,
Visnet man veed ikke meer hvor den stod!

7.

Evigheds-Blomst derimod er Din Naade,
Fryder dem alle, som frygte Din Magt,
Bliver end seent deres Afkom til Baade,
Som holde hardt ved Dit Bud og Din Pagt!

8.

Herren, vor Herre, Han throner i Himlen,
Enevolds-Konge er Han overalt!
Stjernernes lig er om Høi-Sædet Vrimlen,
Høvdinge-Skaren, blandt Tjenere talt!

9.

Lover Ham, Engle! som herlig udrette
Ærende Hans, alt som Ordene lød!
Priser Ham, Kræfter, som flux iværksætte,
Hvad med et Vink kun den Vældige bød!

10.

Lovsynger Herren, Hans Værker i Klynge,
Verdener alle! thi Riget er Hans!
Glæd dig, min Sjæl! til for evig at synge
Skaberens Priis, hvor Han throner i Glands!

Efter Davids 103die Psalme af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 19.

Moderato.

p

1. Fryd dig i Guds Be - hag Paa den - ne Ju - - le - Dag, Al Ver - dens Folk og Ska - re! Gud

vil - de aa - ben - ba - re Sin Søn, vor Ju - le - Glæ - de, Af Glæ - de maae vi græ - - de!

2.

I Spaadom taled Gud
Ved mange Sende-Bud
Om Trosteren i Nøden,
Om Frelseren fra Døden,
Nu er Han her tilstede.
O hellig Jule-Glæde!

3.

Kun billedlig bekjendt
I gamle Testament,
Nu er Han født og baaret,
Nu kommer Gylden-Aaret,
Guds Søn i Barne-Klæde,
O hellig Jule-Glæde!

4.

O min Immanuel,
Oplys mit Sind og Sjæl,
Jeg kan til Krybben gange
Med Nyn paa Engle-Sange,
Din Lov med Lyst udkvæde
For denne Jule-Glæde!

Th. Kingo.

Nr. 20.

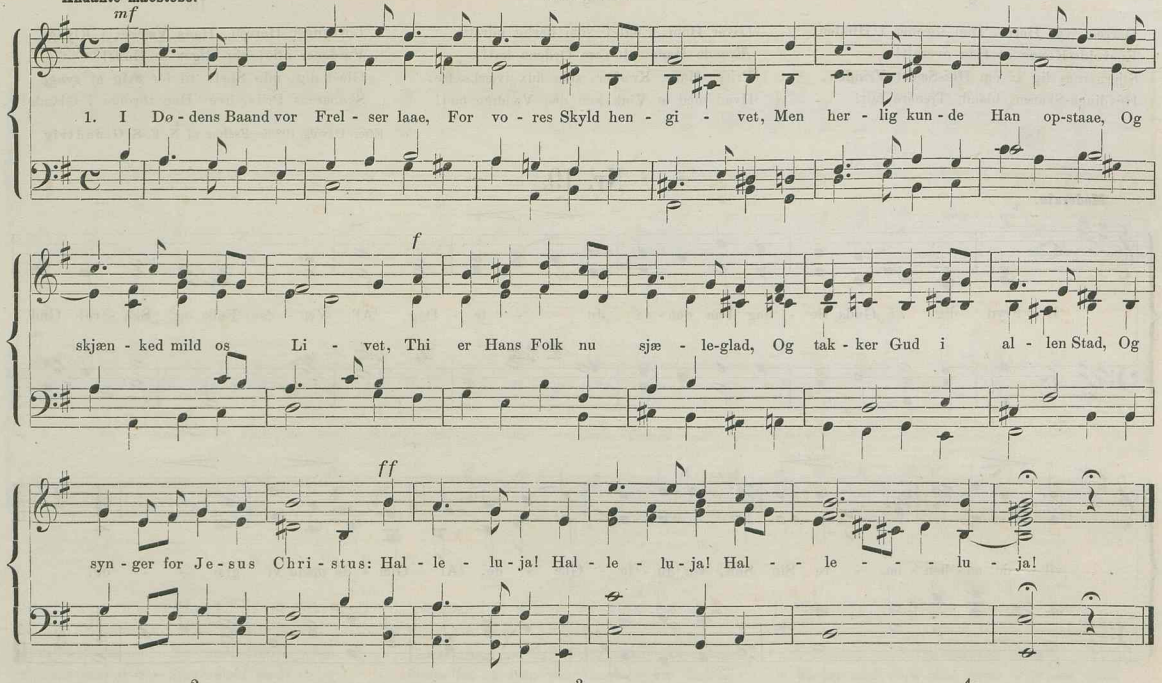

2.

Det var fuldstort et Kæmpe-Værk
Den Død at overvinde,
For Syndens Skyld ei før saa stærk
Var Mand paa Jord at finde;
Thi traadte Død os under Fod,
Men Jesus gav den Bod for Mod,
Forstyrret har Han dens Rige!
Halleluja! Halleluja!
Halleluja!

3.

Det var en Tvekamp underfuld,
Da Liv og Død de brødes,
Og Kredsen skreves under Muld,
Hvor Riget var de Dødes,
Men Livet fik dog Overhaand,
Saa, fængslet i sit eget Baand,
Til Spot er nu Døden blevet!
Halleluja! Halleluja!
Halleluja!

4.

Thi Livet holde vi for Fest,
Som Død har overvundet,
Og prise Kæmpen allerbedst,
Som har den Stærke bundet,
Han sidder nu paa Ærens Stol,
Og er for os den gyldne Sol,
Døds-Natten, hun er forgangen!
Halleluja! Halleluja!
Halleluja!

Efter Luther af N. F. S. Grundtvig. *

Nr. 21.

Con moto.

p *cre - - scen - - do* *mf*

1. Nat - ten er om - me, Mør - ket for - svin - der, Ly - - set op - rin - der, Lif - lig op -

cre - - scen - - do *f* *sempre f*

kom - me Straa - ler guld - rø - de, Bjer - - - ge - ne glø - de, Li - vet op - staaer,

Dø - den for - gaaer, Skyg - ger - ne flyg - te for Straa - - - - le - Skud!

2.

Nyt er paa Færde,
Fortiden viger,
Fremtiden stiger,
Lynende Sværde
Blegne ved Freden,
Ruste i Skeden,
Blomsterne bly
Stræbe i Sky,
Fuglene vinke ad Søstre smaa!

3.

Dag uden Mage!
Evigheds Morgen!
Bane for Sorgen!
Helvedes Plage!
Himmelens Ære!
Hilset Du være!
Hilset med Fryd,
Sang-Klokkers Lyd,
Smeltende Hjerters Halleluja!

Latinsk. — N. F. S. Grundtvig.

Nr. 22.

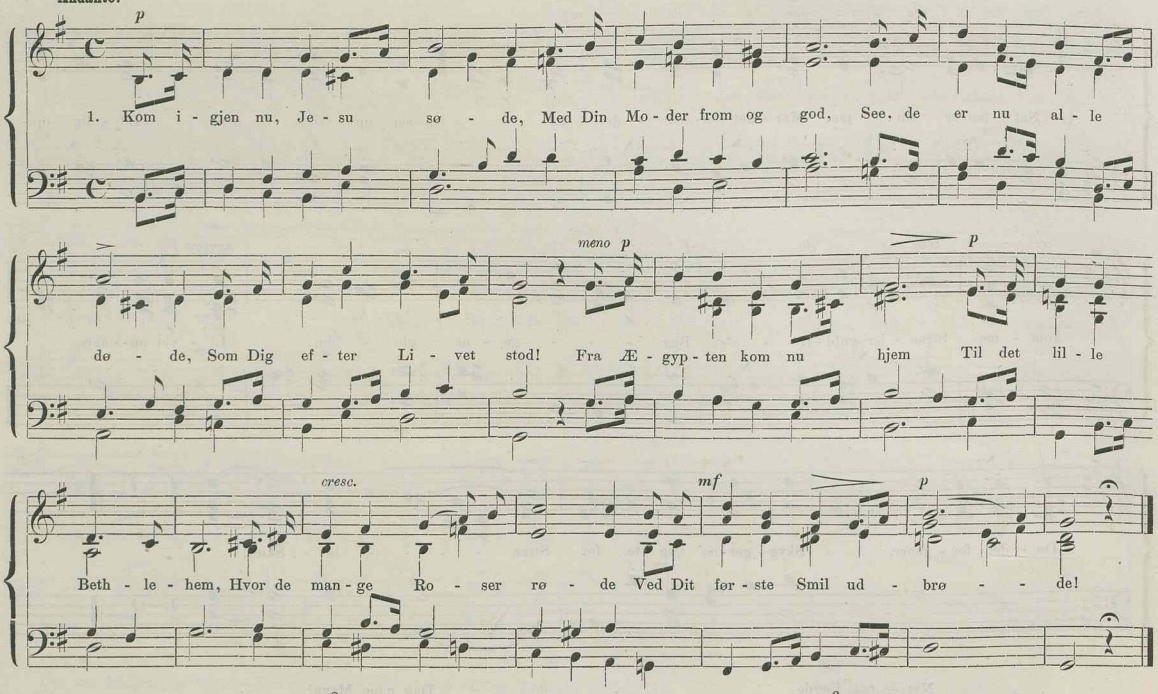

2.

Joseph, hvi er du saa bange,
For Herodes har en Søn?
Har da Gud ei Engle mange,
Som omleire Ham iløn?
Men du er af Reisen træt,
Vel, saa drag til Nazareth!
Der skal voxe, langt fra Larmen,
Støvets Søn med Gud i Barmen!

3.

Give Gud, jeg efterhaanden,
Med Guds Naades Ord i Favn,
Og maa blive stærk i Aanden,
Voxe op i Jesu Navn,
I det Stille fryde mig
Ved mit Haab om Himmerig,
Lære Himlens Børne-Sæder,
Dele Jesu Barne-Glæder!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 23.

Andantino sostenuto.

p

Den bit - tre Død Dig træng - te, Vor Her - re Je - sus Christ! Da Du paa Kor - set hæng - te, Al

meno p *cresc.*

Pi - ne hav - de frist; Nu sid - der hos Din Fa - der Du høit i Him - mel - Chor, Og Syn - der - ne for-

dim. *p* *cre - -*

la - der Paa den - ne us - le Jord! O, lad Din Aand for - bin - de Vor Sjæl med Him - me-

- scen - - - do *al* *f* *poco rit.*

rig! Lad fø - le Mand og Kvin - de: Gud har for - bar - met Sig!

Latinsk. — P. Palladius. — N. F. S. Grundtvig.

Nr. 24.

Con moto.

p

1. Jeg veed en Urt, saa dei - lig og bold, Som staaer paa Mar-ken hiin re - - ne, Hun spre - der sig ud saa

mf

man - ge-fold Med Blom-ster og si - ne smaa Gre - - ne; Nu er der kommen en Storm saa stor Med Frost og

cre - - scen - - do *f* *mf* *p* *cresc.*

Kuld' hiin stær - - ke, Har sla - get det Blom - ster ned til Jord, Saa saa - re mit Hjer - te mon vær - ke, Har

f *p*

sla - get det Blom - ster ned til Jord, Saa saa - re mit Hjer-te mon vær - - - - ke.

2.

Gud veed, hvad Sorg og Elendighed
Det Blomster mon' med sig drage
Den Tid, det faldt paa Jorden ned,
Det monne saa mangen Mand klage,
Som haver mist' baade Glæde og Lyst,
Gods, Penning, Venner og Ære,
|: Og fanger igjen saa liden en Trøst,
Ihvor som de monne være. :|

3.

O naadige Gud! almægtig og viis,
Som alle Ting haver i Haande,
Afvend det store Tugtens Riis,
Som hænger over disse Lande!
Giv Du vor Konning Lykke og Mod,
Sine Fiender at overvinde,
|: At Danmarks Folk maa komme paa Fod
Og rettelig sig besinde! :|

H. Albertsøn.

Nr. 25.

Andante.

p

Nu luk - ker sig mit Øi - e, O Fa - der i det Hoi - e, I Va - re - tægt mig tag! Fra

p

poco cresc.

Synd og Sorg og Fa - re Din En - gel mig be - va - re, Som le - det har min Fod i - dag!

Efter det Tydske af P. Foersom.

Nr. 1.	Af	P. A. Fengers Morgen- og Aften-Sange.
- 2.	Af	Psalmer og Sange til Himmelfartsfesten og Pindsen, saml. af J. F. og R. Th. Fenger.
- 3.	Af	Grundtvigs Fest-Psalmer.
- 4.	Af	Psalmebog til Kirke- og Huus-Andagt.
- 5-6.	Af	P. A. Holms christelige Trøstebog.
- 7-8.	Af	Ingemanns Psalmer.
- 9.	Af	Psalmebog til Kirke- og Huus-Andagt.
- 10.	Af	Grundtvigs Fest-Psalmer.
- 11-24.	Af	P. A. Fengers Tillæg til evangelisk-christelig Psalmebog.
- 25.	Af	P. A. Fengers Morgen- og Aften-Sange.

Paa vort Forlag er udkommet:

SENDE-BREV

til

Christne Venner, ved Begyndelsen af det nye Kirkeaar 1861,

ved

P. A. Fenger,

Sognepræst.

12 Sange med Text af **N. F. S. Grundtvig** og Melodier af **Chr. Barnekow, N. W. Gade, J. P. E. Hartmann, P. Heise, H. Rung** og **A. Winding.**

48 Skilling.

Ti Aandelige Sange

af

Brorson, Grundtvig, Ingemann og Kingo.

Satte i Musik af **Emil Hartmann.**

32 Skilling.

TH. MICHAELSEN & TILLGE.

(C. G. Iversens Boghandel.)

Store Kjøbmagergade Nr. 38, ligefor Postgaarden.